

УТВАРЭННЕ ІНДЫВІДУАЛЬНА-АЎТАРСКІХ ПРЫМЕТНІКАЎ У ПАЭТЫЧНАЙ МОВЕ АЛЕГА ЛОЙКІ

А. В. Солахаў
(Мазыр, Беларусь)

У артыкуле на багатым фактычным матэрыяле даследуецца ўтварэнне індывідуальна-аўтарскіх неалагізмаў-прыметнікаў Алега Лойкі: разглядаюцца спосабы словаўтварэння і іх прадуктыўнасць, вызначаюцца словаўтваральныя тыпы, адзначаюцца прычыны звароту паэта да словатворчасці.

Ключавыя словы: індывідуальна-аўтарскі неалагізм, прыметнік, спосаб словаўтварэння, словаўтваральны тып, прадуктыўнасць.

В статье на богатом фактическом материале исследуется образование индивидуально-авторских неологизмов-прилагательных Олега Лойко: рассматриваются способы словообразования и их продуктивность, определяются словообразовательные типы, отмечаются причины обращения поэта к словотворчеству.

Ключевые слова: индивидуально-авторский неологизм, прилагательное, способ словообразования, словообразовательный тип, продуктивность.

The article studies the production of individually-authored adjectival neologisms by Oleg Loyka: in the focus of our attention are the ways of word-building from the point of view of their productivity, derivational types and reasons for the author's intention to make up new words.

Key words: individually-author's neologism, an adjective, a way of word -building, derivational type, productivity.

Алег Лойка — яркі і самабытны прадстаўнік беларускай літаратуры 2-й паловы XX — пачатку XXI стст. Ствараючы той або іншы мастацкі вобраз, ён нярэдка звяртаўся да магчымасцей беларускага словаўтварэння, утвараючы для рэалізацыі сваіх творчых задум новыя словы розных часцін мовы. Індывідуальна-аўтарскія неалагізмы (ІАН), якія да апошняга часу яшчэ не разглядаліся даследчыкамі, з'яўляюцца яркім паказчыкам творчай індывідуальнасці паэта.

Аналіз утварэння ІАН-прыметнікаў у мове паэтычных твораў А. Лойкі паказвае, што самым

прадуктыўным спосабам іх утварэння з'яўляецца суфіксальны, які аб'ядноўвае некалькі словаўтваральных тыпаў:

1) **аснова назоўніка + суфікс -н-ы або яго ўскладнены варыянт -ычн-ы** = прыметнік са значэннем 'які адносіцца да таго, мае тое або якасць таго, што названа ўтваральнай асновай': *бедалажны* 'які мае якасці бедалагі' (<бедалага): *Маці памерла даўно ў іх бедалажнай хаце: старэйшыя малодшаму брат тут за родную маці* [1, с. 59]; *ветахны* 'які мае якасці ветаха; які заканчваецца' (<ветах): *Час жывіцца маладзіковы, ветахны скону час; не падняць падковы, што*

разлучае нас [3, с. 177]; лотасны 'які мае адносінны да лотасу' (<лотас): ...*Дай лотасны светанак, дай хоць яго краёчак вуснамі крануць* [1, с. 82]; цямрычны 'які мае якасць цемры' (<цёмра): *Ў прасветлым сонцы і ў цямрычнай сцюжы* [3, с. 10];

2) аснова дзеяслова + суфікс **-ны** або яго ўскладнены варыянт **-лыны** = прыметнік са значэннем 'які схільны да дзеяння або здольны выканаць дзеянне, названае ўтваральнай асновай': *граіны* 'які здольны іграць; п'явучы' (<іграць): *Сэриу ж майму — здзіўляцца, ва ўдзячнасці — быць ахайным тым, хто нястомны ў працы і ў слове, бы музыка, граіны* [1, с. 42]; *хлыны* 'імклівы, раптоўны' (<хлынуць): *Хлыны час, імклівы, стань нашым Запарожжам, і тым нас ашчасліві, што змагчы мы зможам* [3, с. 41]; *ачмуральны* 'які здольны ачмураць' (<ачмураць): *Шыпшына сакральная, бузіна ачмуральная і асабліва настырны пусьтырнік* [3, с. 35];

3) аснова назоўніка + суфікс **-істы** = прыметнік са значэннем 'які валодае ўласцівасцямі таго, мае або змяшчае (нярэдка ў вялікай меры) тое, што названа ўтваральнай асновай': *лішайсты* 'які валодае ўласцівасцямі лішай' (<лішай): *На дабрату, а шчодрою на подласць, на нізасць недаверу і каварства, лішайстая, быццам хамельён, слізготлівае, як змяя-мядзянка* [2, с. 130]; *святлісты* 'які змяшчае святло' (<святло): *Выгінаць іх [агні] святлістым сярпом Бамбей дасюль не замлеў, хоць не называе іх маладзіком, а Пацёркамі Каралеў* [1, с. 57]; *струністы* 'які валодае ўласцівасцямі струны; стройны' (<струна): *Жывіцай дыхну сярод бору, на крок ад сасны адступлю, каб струністай, залатакорай бязгучна шапнуць ёй: «Люблю...»* [3, с. 211];

4) аснова назоўніка + суфікс **-овы** (**-авы**) = прыметнік са значэннем 'які адносіцца да таго або ўласцівы таму, што названа ўтваральнай асновай': *віжовы* 'які мае адносінны да віжа' (<віж): *Ды цямней яго думкі тайныя, чым віжовыя шляхі і растайныя; ды цямней яго душа змрочная, чым турма яго апаўночная*. [3, с. 120]; *знічавы* 'які мае адносінны да знічкі' (<знічка): *Ды я разам з вамі, я — тут Без знічковага плакання, — О родны, о млы мой кут Дзекання і цекання!* [3, с. 37];

5) аснова прыметніка + суфікс **-аваты** (**-яваты**) = прыметнік са значэннем 'які валодае ў меншай ступені якасцю, названай утваральнай асновай': *саннаваты* 'трохі сонны; які толькі ўсходзіць (пра сонца)' (<сонны): *І, дыбаючы, як жураў, дыск сонца саннаваты кранаць з вяршынькамі траў, — Якое гэта свята!* [1, с. 10]; *камляваты* 'з таўставатым камлём' (<камель): *Усміхнуся, хоць мне і не весела, Усміхнуся, каб схаваць журубру Не за лісце, што вярбіна звесіла, Не за камляватую вярбу* [1, с. 131];

6) аснова прыметніка + суфікс **-авы** = прыметнік са значэннем непаўнаты якасці, названай

утваральнай асновай': *высакавы* 'высакаваты' (<высокі): *Відны, бо бераг высакавы, бо сонца промень тут ласкавы і ў адзінаццаць цёплых столак над імі кожны ясны золак* [2, с. 64];

7) аснова назоўніка + суфікс **-асты** = прыметнік са значэннем 'які характарызуецца знешняй інтэнсіўнай прыметай, названай утваральнай асновай': *ражкасты* 'які характарызуецца рожкамі' (<рожка): *Махнуў аэробус крылом, і зазіхаець пад намі Бамбей ражкастым маладзіком* [1, с. 56];

8) аснова назоўніка + суфікс **-аў** = прыметнік са значэннем 'які пакрыты тым, што названа ўтваральнай асновай': *пылаў* 'запылены, у пыле' (<пыл): *Не марнай пустальгой-былінкай сысці пад пылаву павець, — з табой у полі, хоць хвілінку, упоравень пашаляець* [1, с. 34-35]. Тып аказянальны. У літаратурнай мове прыметнікі з такім суфіксам маюць значэнне 'які належыць таму, хто названы ўтваральным словам' (БГ, § 628, с. 296) (параўн.: *дзедаў, буслаў, богаў*);

9) аснова дзеяслова + суфікс **-лівы** (**-ы**) = прыметнік са значэннем 'які абазначае схільнасць да дзеяння, названага ўтваральнай асновай': *бліскотлівы* 'які бліскаець, пераліваючыся, іскрыцца' (<бліскаець): *Ды я застаюся ля тых крыніц, ля тых застаюся хваляў, / што з-пад бліскотлівых зарніц самі сябе не хваляць* [3, с. 238];

10) аснова прыметніка + суфікс **-юткі** = прыметнік са значэннем высокай ступені якасці, названай утваральнай асновай, а лексічнае значэнне такіх слоў перадаецца словамі *вельмі, зусім, надта* ў спалучэнні з утваральным прыметнікам: *сухюткі* 'высахлы, зусім сухі' (<сухі): *Над ім — [кутам безыменным] страху на надпорах — з лісця сухюткага пальмаў з гэтых, відаць, што між морам і ўзгор'ем, што засціць даль нам* [1, с. 63];

11) аснова назоўніка + суфікс **-скі** або яго ўскладнены варыянт **-аўскі** = прыметнік са значэннем 'які адносіцца да таго або ўласцівы таму, што названа ўтваральнай асновай': *эльбрускі* 'які адносіцца да Эльбруса' (<Эльбрус): *Вы душа мая і ўсіх тых, Што вышэй двухгалоўя эльбрускага, Слаўнарупны між Панятых У прыгостава беларускага* [3, с. 156]; *вожыкаўскі* 'які адносіцца да часопіса «Вожык»' (<«Вожык»): *Што вожыкаўская класіка, Калі ён сатыры леў?! Выкрываў запарожцаўласнікаў, Пакуль персанальнай не меў!..* [1, с. 127];

12) аснова назоўніка + суфікс **-ыны** = прыметнік са значэннем 'які адносіцца да таго, мае тое або якасць таго, што названа ўтваральнай асновай': *лаўжны* (<лаўжы): *... Саладзенькай ажынай і мядзянкай лаўжынай, зоркай светлаю, яснай і варонай няічаснай* [1, с. 132].

Адзначаюцца таксама дэрываты, у якіх суфікс далучыўся да скарачанага асновы па мадэлі: аснова дзеяслова — суфікс **-а-** або **-ава-** + суфікс

-лів(-ы) = прыметнік са значэннем ‘які абазначае схільнасць да дзеяння, названага ўтваральнай асновай’: *джэглівы* ‘які джгае, раніць, упіваецца джалам’ (< *джгаць*): *Не джэглівая* мядзянка, *не змяя, хто, акрамя мяне, боль знае мой, як я* [2, с. 49]; *раскошлівы* ‘які раскашае’ (< *раскашаваць*): *Зямля, маё жыццё, мая калыска, са мною ў даль раскошліваю глянь!*.. [1, с. 22].

Ўтваральнымі асновамі 24-х разгледжаных дэрыватаў сталі асновы назоўнікаў (14 слоў), прыметнікаў (4 словы) і дзясловаў (6 слоў).

Прычынай утварэння гэтых ІАН-прыметнікаў паслужыла імкненне аўтара, з аднаго боку, ужыць яркі, непаўторны эпітэт, засяродзіць на ім увагу, з другога — даць дакладнае абазначэнне прыметы і запоўніць лакуны ў лексічнай сістэме беларускай мовы.

Прэфіксальныя ІАН-прыметнікі вызначаюцца меншай частотнасцю, чым суфіксальныя. Адзінкавыя зафіксаваныя дэрываты ўтвораны наступным чынам:

1) **прэфікс звыш-** + **аснова прыметніка** = прыметнік, які абазначае: а) надзвычай высокую ступень праяўлення прыметы, названай утваральным словам: *звышразумны* ‘самы разважлівы, кемлівы, надзелены жыццёвай мудрасцю’; б) перавышэнне якасці, названай утваральным словам: *звышідэальны* ‘які пераўзыходзіць ідэал; узвышаны, незямны’, *звышкасмічны* ‘які знаходзіцца за межамі космасу’: *Я буду там звышразумны, ды – сумны; я буду там звышідэальны, ды – сузіральны* [2, с. 63]; *І думка ясная ў абгон разумных воч узвышакасмічнае прадонне залятае...* [1, с. 32];

2) **прэфікс за-** + **аснова прыметніка** = прыметнік са значэннем ‘які значна перавышае ступень якасці, названай утваральным словам’: *запрапаічы* ‘безнадзейны, няўдачны’: *Я – «я» запрапаічае, загнаная ў «дарма», ды на дарозе, якая вядзе з ярма* [3, с. 82];

3) **прэфікс не-(-ня-)** + **аснова прыметніка** = прыметнік са значэннем ‘які паказвае на адсутнасць таго або супрацьлегласць таму, што названа ўтваральным словам’: **неакцызны** ‘які не мае адносін да акцызу’: *Саматканка неакцызная, неакцызны чамергес, практыка, як лес, вялізная і з тэорыяй прагрэс* [3, с. 155]; **незасмяглы** ‘несухі, нявысахлы; супрацьлегласць засмягламу’: *І мудрай думкі карані, і ласкі незасмяглай няром ці клавишам крані, і з далі недасяглай*. [3, с. 233]; **нябронзавы** ‘зроблены не з бронзы’: *Быў бы нябронзавым Буда, неба магло б не мгліцца, глядзеў бы на вас, як на чуда, званы ў звычайных капліцах!*.. [1, с. 69].

Прэфіксальна-суфіксальным спосабам утвараюцца ІАН-прыметнікі па наступных словаўтваральных тыпах:

1) **прэфікс анты-** + **аснова назоўніка** + **суфікс -н(-ы)** = прыметнік, які абазначае накіраванасць

супраць таго, што называе ўтваральная аснова: *антыдачны* ‘які накіраваны супраць дач’: *Ах, які сацыяльна значны, дэмагогам – падвох: энас пісаў антыдачны, пакуль дачы ўзяць не мог!*.. [1, с. 127];

2) **прэфікс за-** + **назоўнік** + **суфікс -ав(ы)** = прыметнік са значэннем ‘які знаходзіцца па той бок, за тым, што названа ўтваральнай асновай’: *заплатавы* ‘які знаходзіцца за плотам’: *Не ўе жаўрук гнязда між палыну і не пяе над ім – заплатавым, затынным, вітаючы зялёную вясну ці колас зернем наліваючы бурытынным* [2, с. 7];

3) **прэфікс за-** + **назоўнік** + **суфікс -н(ы)** = прыметнік са значэннем ‘які знаходзіцца па той бок, за тым, што названа ўтваральнай асновай’: *затынны* ‘які знаходзіцца за тынам’: *Не ўе жаўрук гнязда між палыну і не пяе над ім – заплатавым, затынным...* [2, с. 7];

4) **прэфікс над-** + **аснова назоўніка** + **суфікс -н(ы)** = прыметнік са значэннем ‘які знаходзіцца над тым, вышэй за тое, што названа ўтваральнай асновай’: *надкрынічны* ‘які знаходзіцца над крыніцай’: *Ці ж родная ты мне, птушыны, зверу: ты ж нас не нараджала, не ўзяла, як лёзы надкрынічнага аеру, над ярам — явар, літу — ля сля?* [1, с. 41];

5) **прэфікс над-** + **аснова назоўніка** + **суфікс -ав(ы)** = прыметнік са значэннем ‘які падпарадкаваны таму, не абыходзіцца без таго, што названа ўтваральнай асновай’: *надсалоўкавы* ‘які не абыходзіцца без салоўкі’: *Паціхенку ў вакно дзень дзенькае надсалоўкаваю вясной* [3, с. 9]. Тып аказіянальны;

6) **прэфікс ня-** + **аснова дзяслова** + **суфікс -н(-ы)** = прыметнік са значэннем прыметы паводле дзеяння, якое нельга ажыццявіць: *няўбачны* ‘які нельга ўбачыць’: *І ўсіх купцоў усіх часоў скванней схіляем мы да няўбачных скарбаў да дзён, пражытых як мага пякней у карагодзе распяваных фарабаў*. [1, с. 32]. Тып аказіянальны.

Адзначаныя ІАН-прыметнікі ўтвораны як з намінатыўнай мэтай (*знічавы, віжовы, святлісты, эльбрускі*), так і з мастацкай — стварыць арыгінальны вобразны эпітэт (*надсалоўкаваю вясной, надкрынічны аер*).

Са складаных спосабаў найбольш прадуктыўным з’яўляецца спосаб, які традыцыйна называюць складананульсуфіксальным. Утварэнне ім ІАН-прыметнікаў ажыццяўляецца па наступнай мадэлі: **аснова прыметніка** + **інтэрфікс** + **аснова назоўніка** = прыметнік са значэннем ‘які валодае тым, што названа апорнай асновай і канкрэтызавана ў першай аснове складання’: *беластрэхі* ‘з белай страхой’: *Балтыкі светлы доме, беластрэхі ад хваль, сосны тваёй Суомі – Блавежскія амаль* [2, с. 100]; *залатакоры* ‘з карой залацістага колеру’: *Жывіцай дыхну сярод бору, на крок ад сасны адступлю, каб струністай, залатакорай бязгучна шапнуць ёй: «Люблю...»* [3, с. 211]; *светлакосы*

‘са светлымі косамі’: *Паблісквайце, як вочы нашы, лінзы, не дрыжыце, рукі мудрыя хірургаў: памыйніцу трымае светлакосая ў белым халаце санітарка* [2, с. 132]; *светлачолы ‘светлагаловы, са светлымі валасамі, бялявы’: Між бугенвілю жыла, як на промені, на алеі, светлачолая, як ліля, – у агністым жыла бугенвілі... Забілі!* [1, с. 77]; *хваравекі ‘з хворымі векамі’: Адзін, рыжы, адну шостую частку кулі зямное крывёю людскою ўсё насычае, насычае, другі, хваравекі, адну шостую частку кулі зямное, ашчаперыўшы абаруч, туляючы да расхістанае грудзіны з крыві ўсё выціскае і выціскае...* [3, с. 97]; *цвёрдачолы ‘цвердалобы, упарты’: І таго баюся, што спанцырнеюць грудзі: цвёрдачолым не абярнуся з вамі, змякчэлыя людзі* [3, с. 134].

Прычынай іх узнікнення з’явілася жаданне паэта стварыць свежы, семантычна ёмісты, эмацыянальна- і вобразна-яркі эпітэт.

Фіксуюцца таксама ІАН-прыметнікі, спосабам утварэння якіх з’яўляецца асноваскладанне, або, дакладней, асновасловаскладанне, калі аснова аднаго прыметніка пры дапамозе інтэрфікса злучаецца з самастойным прыметнікам. Гэтым спосабам утвараюцца ІАН-прыметнікі:

а) са спалучальнымі адносінамі кампанентаў, якія выражаюць адзіную прымету, што з’яўляецца сумай прымет, названых ва ўтваральных асновах (словах): *бледна-жоўты ‘афарбаваны ў няяркі жоўты колер’ (<бледны і жоўты): Маладзёковы ж камень спакваля высвечваўся, як з космасу зямля, ахутаная шлейфамі цыклонаў, і бледна-жоўтых шчэ і ўжо зялёных. ну, а тапаз вясёлкі вокал нас* [1, с. 72]; *бравурна-эстрадны ‘шумны, бадзёры, прыўзняты, эстрадны’ (<бравурны і эстрадны), інтэр’ерна-нямы ‘які не выклікае пачуццяў’ (<інтэр’ерны і нямы): Каму ж быць з музыкай радам, як словам песні самой не бравурна-эстраднай, не інтэр’ерна-нямой...* [1, с. 113]; *пльынахуткі ‘хуткацечны’ (<пльыны і хуткі): І абдымае ён падданага, як Бог, і пергаментны аж два ўручае скруткі, шкадуючы, што час так пльынахуткі, / І адпускае яго ў тысячу дарог.* [3, с. 122];

б) з падпарадкавальнымі адносінамі кампанентаў, калі адна з асноў выступае ў адносінах да другой як удакладняльная: *слюнядзявочы ‘плаксівы, дзявоцкі’ (<дзявочая*

слюня): Ах, стойлаў ты сяло слюнядзявочых, Лыч табе не геній-херувім, калёсікам і вінцікам не хочаш, абярнеіся пасмешышчам усім! [3, с. 216].

Сустракаюцца таксама ІАН-прыметнікі, утварэння зрашчэннем + суфіксацыяй, г.зн. безмарфемным аб’яднаннем двух або некалькіх слоў у адну лексічную адзінку і далучэннем да ўтваральнай асновы суфікса па мадэлі: **назоўнік + аснова назоўніка + суфікс -ов-ы (-ев-ы) = прыметнік са значэннем ‘які абазначае тэўны час або працягласць у часе, названья дзвюма ўтваральнымі асновамі’: канецстагоддзевы ‘пры канцы стагоддзя’: Рвуць і плакаць не даюць, рэжучы край на раны канецстагоддзевыя, не Богавыя, рукамі нашымі высучанья смярчы-ўраганы** [3, с. 81]; **спаконвяковы ‘які існуе спакон вякоў, спрадвечны; пастаянны’: І цень мой з гонкім тваім ценем там, дзе бясконцасці мяжа, дрыготкім сонечным спляценнем пад сэрцам песні задрываў – той, залатой, як ты, мой колас спаконвяковых баразён, якога ціхі мудры галас, нібы грамы, зямлі чуцён** [1, с. 35].

У адным выпадку можна гаварыць пра **імпазіцыю + выдаленне гука + суфіксацыю** спосаб, якім утвараецца ІАН-прыметнік па мадэлі: **аснова назоўніка + выдаленне гука + суфікс -яст(-ы) = прыметнік са значэннем падабенства: кляшніасты ‘які нагадвае клешчы і служыць для хапання’ ← кл/ю/шн(я) + клеш/ч(ы) + -яст(ы): Мае кляшніастыя абдымкі – не мінуць, як не мінае вас дзень, ноч, любоў, нянавісьць** [2, с. 131].

Такім чынам, матэрыял даследавання сведчыць аб даволі вялікай прадуктыўнасці суфіксальнага спосабу. Іншыя спосабы дэрывацыі выкарыстоўваюцца радзей. Пры ўтварэнні ІАН-прыметнікаў ужываюцца пераважна вядомыя мове словаўтваральныя тыпы, хоць іншы раз аўтарам яны парушаюцца.

Асноўнай прычынай утварэння большасці індывідуальна-аўтарскіх прыметнікаў з’яўляецца імкненне паэта стварыць вобразны, яркі, арыгінальны эпітэт, дабіцца сцісласці выказвання і зрабіць яго семантычна насычаным.

Выкарыстоўваючы розныя спосабы словаўтварэння, спалучаючы ў адным слове асновы розных часцін мовы і рознай семантыкі, А. Лойка тым самым сведчыць пра невычэрпныя магчымасці беларускага словаўтварэння.

Літаратура

1. Лойка, А. Грайна: паэзія / Алег Лойка. Мінск: Маст. літ., 1986. 142 с.
2. Лойка, А. Трэці золас: вершы і паэма / Алег Лойка. Мінск: Маст. літ., 1993. 254 с.
3. Лойка, А. Ушанаванне: кніга паэзіі / Алег Лойка. Слонім: Слонімскае друкарня, 2001. 319 с.